

Ὁ ἀναγὼς ἐξηκολούθησεν ὡς καὶ ἐαυτὸν ὁμίλων
 — Εἰναὶ αὐτὸν Μιγαίρων· αὐτοὶ χρησιμεύοντες ὡς ἀναπαυτή-
 ριον εἰς τοὺς λόφους καὶ τὰ ἐνδορὰ πτηνά.
 Ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ ὁ πλοῦταρχος ἤρριψε τὰ πλοῖα.
 Ἦσαν τὸ ἄντι ὁκτώ νῆες παρατεταγμέναι κανονικῶς καὶ
 πρὸ τῶν ὕδατον ὁρῶσαι τὴν ἀρίστην αὐτῶν κατατομὴν. Ἐν
 τῷ κέντρῳ ἐφάνιστο τὸ ὑψηλὸν σκάφος τριτάτου πλοίου.
 Ὁ πλοῦταρχος ᾤκτισεν τὸν ναυτὸν
 — Γνωρίζετε αὐτὰ τὰ πλοῖα; ;
 — Βέβαια! ἀπάντησεν ὁ Γακοῦλ.
 — Τί πράγμα εἶναι;
 — Εἶναι ὁ στολισκός.
 — Τῆς Παλλίας;
 — Τοῦ διαβολοῦ.
 Ἐπῆλθε σιωπῇ. Ὁ πλοῦταρχος ἐπανελάθεν.
 Ὅλος ὁ περιπλῆων στόλος εἶναι ἐκεῖ;
 — Ὅχι ὅλος.
 Τῷ ἄντι, τῷ 2 ἀπριλίῳ, ὁ Βαζλάς εἶχεν ἀναγκάσει εἰς
 τὴν Συμβατικὴν συνέλευσιν ὅτι δεκά φρεγάται καὶ ἑξ πλοῖα
 τῆς γραμμῆς περιέπλεον ἐν τῷ Μιγαίρῳ. Π ἀνάμνησιν αὐτῇ
 πανήλυσεν εἰς τὴν διάνοιαν τὸν πλοῦταρχον.
 — Ἀλλ’ οὐκ ἔστιν, ὁ στολισκός, σὺνκειται ἀπὸ δεκάς
 πλοῖα. Ἦδὼν δὲν εἶναι περὶ μόνον αὐτόν;
 — Τὰ λοιπὰ, εἶπεν ὁ Γακοῦλ, σφύρονται ἐκεῖ κάτω ἐν
 ὁλῇ τῇ πελάγει, καὶ κατασκοπεύονται.
 Ὁ πλοῦταρχος, βλέπων συνέχευα διὰ μέσου τοῦ τηλεσκοπίου
 αὐτοῦ τὸ φηδόνειον.
 — Ἐν τοῖς ὅτοις, δύο φρεγάται πρώτης τάξεως, πέντε δευ-
 τέρης τάξεως;
 — Ἀλλὰ καὶ ἑγώ, ὑπερτονθούρσεν ὁ Γακοῦλ, τὰς κατα-
 σκώπευσα.
 — Καλὰ σκόφη; εἶπεν ὁ πλοῦταρχος. Αὐτὰ ὅλα τὰ κω-
 θέρονται ἐν ἑγῷ ὀλίγον.
 — Ἐγώ, εἶπεν ὁ Γακοῦλ, τὰ εἶδον ἐκ τοῦ πλοίου. Δὲν
 παίρνω τὸ ἐν ἄντι τοῦ ἄλλου. Ἐγὼ εἰς τὴν νύκτιν μου τὰ
 μακαριστικὰ τῶν.
 Ὁ πλοῦταρχος μετεβίβασεν τὸ τηλεσκοπίον τοῦ εἰς τὸν
 ναυτὸν.
 — Πρᾶξις, διακρίνετε καλῶς τὸ ὑψηλὸν σκάφος;
 (Ἰαλοῦνθε).

